

AJUNTAMENT DE BÀSCARA

Assumpte: Al·legacions a l'aprovació inicial del text refós del Pla parcial urbanístic SUND-02 d'Orriols

En [REDACTED] amb DNI [REDACTED] actuant en nom i representació de la IAEDEN-Salvem l'Empordà associació amb NIF G-17098534 i domicili social al C/ Sant Vicenç, 30 1er 17600 Figueres compareix i com millor procedeixi en dret,

EXPOSA

Que l'entitat i la plataforma que representa té com a objectius l'estudi, la defensa i la conservació del medi ambient i del territori.

Que com sigui aquests objectius interessin al bé comú i com a tal estan reconeguts a l'article 45 de la Constitució Espanyola.

Que la Sala Segona del Tribunal Suprem, en sentència dictada el 30 de novembre de 1990, en vista el recurs del sumari 12/85 de la Secció Tercera de la Audiència Provincial de Barcelona, reconegué el dret a gaudir del medi ambient com a dret fonamental dels ciutadans espanyols.

Aquesta entitat defensa que "la integració de la conservació de la natura en el procés de presa de decisions socioeconòmiques és indispensable, i que hi ha una clara interdependència entre el manteniment de la integritat dels sistemes naturals i culturals i la provisió d'opcions socials i econòmiques atractives i amb futur. No es podrà avançar cap a la sostenibilitat si no s'assoleix una relació equilibrada entre les necessitats socials, l'activitat econòmica i el funcionament dels ecosistemes, que proveeixen els serveis ambientals essencials, dels quals depèn no sols la qualitat de vida, sinó fins i tot la pròpia existència humana" (Josep Mª Mallarach a Revista de Girona).

Que volem presentar les següents al·legacions:

1. INCOMPLIMENT DE L'AVALUACIÓ AMBIENTAL ESTRATÈGICA.

El POUM de Bàscara aprovat definitivament l'1 d'abril de 2009 no ens consta que compti amb l'avaluació ambiental estratègica i que s'hagués adoptat la declaració ambiental corresponent. Atès que la decisió adoptada pel POUM, de classificar els terrenys del sector SUND-02 resulta d'una gran rellevància per la quantitat d'hectàrees que es classifiquen i per la seva importància qualitativa i estratègica atenent els seus valors ambientals, i els impactes de la seva transformació, aquesta mancança originària resulta determinant de la seva nul·litat. És a dir, no pot ser la base de partida sobre la que ara, "aprofitant-se" d'un POUM que té aquesta mancança, aprovar el pla parcial de delimitació, i que serveixi de títol habilitant per a la transformació efectiva d'aquests terrenys.

Al POUM li manca un requisit originari i essencial que fa nul·la de ple dret la decisió d'aprovar el pla parcial de delimitació.

Encara que aquesta decisió d'ara, de naturalesa derivada consistent en aprovar el pla parcial de delimitació, s'hi acompanyi "una avaluació ambiental", aquesta no té entitat suficient com per a substituir l'avaluació ambiental estratègica que hauria d'haver-se efectuat en prendre la decisió d'aprovar el POUM i que conté aquesta important determinació: classificar aquest sòl com a susceptible de ser desenvolupat, perquè:

- a) no es va justificar o ponderar la necessitat de transformar aquest sòl en usos industrials, en relació amb la utilització del sòl agrícola i forestal.
- b) no es va ponderar la racionalitat i sostenibilitat d'una decisió d'aquesta naturalesa.
- c) no es va posar en relació amb altres possibles alternatives.
- d) no es van examinar els efectes ambientals d'aquestes.

Per aquests motius el pla parcial de delimitació (i per extensió, també, i simultàniament, el pla parcial) esdevenen nuls de ple dret.

En qualsevol cas, si el POUM determinava que aquests terrenys eren susceptibles de ser transformats per a usos industrials, hauria d'haver comptat amb la corresponent avaluació ambiental estratègica.

Sobre el sotmetiment dels instruments de planejament als procediments d'avaluació d'impacte ambiental, la jurisprudència és clara. Es reproduïx el Fonament Jurídic 3r. De la Sentència de 16 de febrer de 2012 (Recurs de cassació 4776/2008) que, entre moltes d'altres fixa la doctrina que es reproduïx.

“Sucede que, en contra del criterio establecido en la sentencia recurrida, en el caso examinado no resultaba exigible someter el instrumento de planeamiento aprobado a los procedimientos de evaluación de impacto ambiental contemplados en el Real Decreto Legislativo 1302/1986, de evaluación de impacto ambiental, y en la Directiva 85/337/CEE, que es la base normativa que se invoca en la sentencia de instancia. Esta conclusión que acabamos de enunciar encuentra respaldo en la sentencia que se cita como infringida en el segundo de los motivos de casación aducidos, esto es, la sentencia de 7 de julio de 2004 (casación 1355/2002), en la que se hacen unas consideraciones que luego hemos reiterado en otras sentencias posteriores, entre ellas, la de 20 de abril del 2011 (casación 2247/2007).

En efecto, con arreglo a las disposiciones invocadas por la Sala de instancia no era exigible dicha evaluación sino para los proyectos de obras, instalaciones o actividades contemplados en el anexo I del Real Decreto Legislativo 1302/1986, que reproduce el Anexo I de la Directiva 85/337. Al no entenderlo así la sentencia recurrida-que se adentró en un errático camino que nadie había propuesto y sobre el que no se

había debatido- incurrió en vulneración, por aplicación indebida, de lo establecido en el artículo 1 del Real Decreto Legislativo 1302/1986, de Evaluación de Impacto Ambiental, vulnerando con ello también, por la misma razón, la Directiva 85/337/CEE.

Lo anterior debe completarse precisando que no resultan trasladables al caso que nos ocupa las consideraciones que expusimos en nuestras sentencias de 30 de octubre de 2003 (recurso de casación 7460/2000) y 3 de marzo de 2004 (recurso de casación 1123/2001) en relación con los cambios de uso del suelo. En el caso examinado en dichas sentencias, a través del cambio del uso del suelo se posibilitaba la construcción de cuatro mil cuatrocientas hectáreas y tres mil plazas hoteleras; y decíamos entonces:

«... Es la aprobación del Plan la que hace posible el cambio de uso del suelo y, por ello, es en ese procedimiento donde se ha de evaluar el impacto ambiental; no sería lógico posponer ese estudio a otro momento posterior (v.g. aprobación del Programas de Actuación, o del Plan Parcial, o del Proyecto de Urbanización), cuando restan sólo actuaciones de ejecución del Plan General, con el riesgo de que o bien por razones

medio ambientales apreciadas posteriormente el Plan no pueda ser ejecutado o bien se devalúen o minimicen las razones medio ambientales para no dejar inoperante al Plan.

La primera actuación administrativa que cambia el uso del suelo es el Plan General y él es quien modifica drásticamente su régimen jurídico. En consecuencia, incluso antes de la aprobación inicial, tan pronto como estén claras las líneas generales del avance o proyecto del Plan, el mismo debe someterse a una evaluación de impacto ambiental, pues sólo así la Administración planificadora (en la aprobación inicial) y los

ciudadanos en general (en la información pública) podrán tener la suficiente ilustración sobre las consecuencias de las transformaciones anunciadas en el medio ambiente ».

(...)

2. INCOMPLIMENT DE LES DIRECTRIUS DEL PLA DIRECTOR TERRITORIAL DE L'EMPORDÀ PEL QUE FA A CLASSIFICACIÓ DE SÒLS INDUSTRIALS A LA COMARCA.

La IAEDEN - Salvem l'Empordà fa anys que al·lega contra els objectius de les àrees classificades com a sòl industrial en el planejament supramunicipal, i en concret en el Pla Director Territorial de l'Empordà (PDTE), en el Pla Director Urbanístic del Sistema Urbà de Figueres (PDUSUF) i el Pla Territorial Parcial de Comarques Gironines (PTPCGi).

En les al·legacions que es van fer pel PDUSUF resumeix molt bé l' incompliment dels objectius de sòl industrial que es marcava el PDTE. I, a més, fa encara més evident la irracionalitat del sòl industrial que es pretén desenvolupar al municipi de Bàscara, segons el sector SUND-02 d'Orriols.

Les al·legacions que es van presentar pel que fa a sòl industrial es reproduïxen a continuació:

Volem fer notar que en la normativa del PDUSUF els objectius del document són específicament la ordenació de sòls industrials:

"Article 1. (...)El PDUSUF té, com a objectiu principal, la definició dels elements de l'ordenació urbanística d'abast supramunicipal i, en especial, els relatius a les infraestructures de mobilitat i a les àrees especialitzades d'activitat econòmica que són rellevants en l'àmbit del Pla."

Considerem que de la mateixa manera cal complir objectius del PDTE pel que fa a sòl d'ús residencial, cal també mantenir els objectius de les àrees classificades per a sòl industrial.

El mateix PDUSUF en la memòria recull les estratègies fetes en el PDTE

"Aquesta afirmació ve del mateix PDTE (art.3.15.3a i 3.15.4 de les Normes), quan explica que a les àrees especialitzades existents, el Pla els assigna l'estratègia de consolidació, que "reconeix la realitat de la implantació o la possibilitat de desenvolupament d'acord amb el planejament vigent".

Amb les dades extretes del PDUSUF podem elaborar aquest quadre amb les previsions del PDUSUF.

Potencial planejament vigent	16 municipis àrea urbana de Figueres	347,77 ha
---	---	-----------

Desclassifica	Figueres	-22,3 ha
	Pont de Molins	-7,54 ha
	Santa Llogaia	-2 ha
	d'Àlguema	-1,10ha
	Vilamalla	-6,10ha
	TOTAL	-39,04ha

Classifica	Cabanes	+3,2 ha
	Llers	+8,50 ha
	Vilamalla	+4,90 ha
		+14,35 ha
		+8,21 ha
	Santa Llogaia	+17,16 ha
TOTAL	+56,32 Ha	

Classifica noves ARAES	Vilamalla	+20,72 ha
	Pont de Molins	+30,33 ha
	Vilafant	+19,80 ha
	TOTAL	+70,85 ha

Tot plegat, si fem un balanç:

El PDTE preveia les següents necessitats de sòl industrial per tot l'Alt Empordà:

(c) Si considerem els supòsits d'un estàndard genèric de 100 m² de sostre per lloc de treball i d'una edificabilitat mitjana de les actuacions industrials de 0,6 m²/m², obtenim una estimació de necessitats de sòl de:

Alt Empordà:	125 ÷ 70 Ha
Baix Empordà	90 ÷ 50 Ha
	<hr/>
Total	215 ÷ 120 Ha

Llavors, si ens centrem només en els 16 municipis de l'àrea urbana de Figueres actualment previstes en el planejament vigent hi ha pendents de desenvolupar 347,77 ha de sòl industrial. Molt més que les necessitats de sòl industrial que el PDTE valora necessàries per tot l'Alt Empordà que són 70-125 ha.

D'aquest sòl industrial vigent, el PDUSUF preveu la desclassificació de -39,04ha, i la classificació de 56,32 ha de nou sòl industrial. Per tant, el PDUSUF proposa una previsió de sòl industrial pels 16 municipis de l'àrea urbana de Figueres de 365,05ha, que difereix encara més del valor inicial previst com a necessari per tota la comarca de l'Alt Empordà del PDTE de 70-125 ha.

A més, el PDTE preveia la creació de 20-40 ha d'ARAES per l'àrea urbana de Figueres, tot i això el PDUSUF en preveu la creació de 73,37 ha. Un nombre d'ocupació de sòl superior a les necessitats avaluades pel territori.

Volem fer notar que aquest pla ha fracassat estrepitosament en la racionalització del sòl industrial, i que per a fer aquestes previsions no calia un PDUSUF, doncs, ha mantingut les zones industrials de pràcticament tots els municipis de l'àmbit, en alguns casos l'ampliació i ha dibuixat el doble d'ARAE previstes.

I per tot plegat, tornem a plantejar el fet que si les previsions econòmiques defineixen unes necessitats i el que existeix de sòl industrial classificat sense desenvolupar supera les previsions, insistim que això és argument suficient per tal de desclassificar terreny. Per la mateixa raó que seria argument suficient per a classificar-ne.

Considerem que és inadmissible que el PDUSUF classifiqui nou sòl industrial i no replantegi l'actual.

Àrees de reserva per a activitat econòmica (ARAE)

Considerem que no estan justificades la classificació de nou sòl industrial sota aquesta denominació.

El PDTE preveu la necessitat d'aquestes àrees en una previsió, però entenem que amb la quantitat de sòl industrial sense desenvolupar actual en l'àmbit, i tenint en compte

el demostrat escriu amb el que està dimensionat, es podrien ubicar dins de sòl classificat.

En el fons, aquestes àrees tenen com a diferència el mancomunament de les despeses i beneficis, aquest fet ens sembla perfecte, i fins i tot, s'hauria d'aplicar aquest criteri a totes les zones industrials sense desenvolupar actuals, ja que responen a dinàmiques més enllà del municipi on es troben ubicades (el cas més clar, és el de Vilamalla). Per tant, caldria considerar la possibilitat de fer gestió conjunta de totes les àrees industrials.

Pla d'etapes de desenvolupament

També cal considerar que les zones industrials és una ocupació del sòl molt agressiva, per les seves dimensions, formes,... i per això caldria establir un pla d'etapes específic de desenvolupament d'aquestes. És a dir, fins a no esgotar el sòl d'un polígon industrial, no començar la urbanització del següent... Es tractaria d'evitar la percepció de desgavell que genera un escampadissa de naus en espais on no s'ha completat la urbanització,...

Finalment, afegir com a comentari que pràcticament a totes les entrades a Figueres (nord, sud, per la C-260 de s de Roses, des de la C-31) hi ha situades zones industrial, algunes han mantingut el caire industrial i d'altres són més comercials. Caldria valorar si val la pena mantenir lliures de zones industrials les entrades que resten, ja que en aquest sentit les entrades a la ciutat queden molt "desmillorades".

Les referències al Port de Barcelona

Que la planificació del sòl industrial a la comarca, després de tots els càlculs i valoracions, a més a més, es pugui multiplicar ho trobem inadmissible. Cal destacar que l'escala i dimensions d'un magatzem de contenidors procedents del Port de Barcelona catalans, és d'una escala i dimensions sense comparació a la comarca.

A més a la memòria del PDUSUF s'esmenta: "Aquest tipus d'activitats és el que caracteritzarà l'espai industrial de l'àrea central del PDUSUF que, en bona part, consisteix en magatzems extensius, camps per a contenidors, automòbils, mercaderies de gran volum en trànsit, ferrotages, etc, que poden ser molt extensius en la superfície de sòl i de sostre per lloc de treball."

Aquests sòls industrials molts lligats al projecte ferroviari (enllaç TGV, variant est i platja de vies) ocuparien una gran superfície que juntament a l'emmagatzematge de contenidors dels ports de Barcelona, suposaria un impacte territorial i paisatgístic sense precedents a la comarca, acabant amb qualsevol intenció de connexió del parc del Manol amb la plana empordanesa, arribant a desdibuixar per sempre una bona part de la seva identitat. I per tant, considerem aquest projecte inadmissible.

El mateix document esmenta les àrees del Voló i la Llagosta com a zones més

preparades per a situar aquests magatzem i tipus d' infraestructures. Així, doncs, demanem que s'aprofitin altres àrees existents, i no es prevegui aquesta plataja de vies en cap de les opcions plantejades pel PDUSUF, ni el magatzem de contenidors que no aporta llocs de treball associats.

Per tot plegat, entenem que el PDUSUF:

-Ha de reduir el sòl industrial classificat actualment.

-Ha de replantejar la necessitat de la ubicació de les ARAE

-Ha d'estudiar la possibilitat de la gestió mancomunada de totes les àrees industrials pendents de desenvolupar.

-Ha d'establir un pla d'etapes de desenvolupament de les diverses àrees industrials de l'àmbit del PDUSUF.

-Ha replantejar la ubicació del Centre Intermodal de Mercaderies del Far d'Empordà

- ha de rebutjar el projecte de magatzem del Port de Barcelona i la platja de vies associada, considerant que el mateix document exposa que les àrees del Voló i la Llagosta serien més adequades.

Si afegim en aquestes al·legacions les previsions de sòl industrial del municipi de Bàscara de 68,55 ha es fa encara més evident la desproporcionalitat d'aquest pla parcial que està a exposició pública.

Entenem que on més sentit és el sòl industrial de grans magnituds, com en el cas de Bàscara, és al voltant de la zona urbana de Figueres com mostra el PDUSUF. En l'àrea urbana de la capital de la comarca es concentra el sòl i les àrees d'interès residencial i sòls industrials. Aquesta perspectiva té certa coherència des del punt de vista de la sostenibilitat en la planificació territorial. No té sentit desenvolupar grans taques industrials, doncs implica una gran dispersió de les àrees especialitzades i un consum de sòl en un estat i una qualitat ambiental superior que en una zona urbana.

Per tots els motius expressats en aquest apartat, volem fer evident l' incompliment dels objectius marcats pel PDTE de les àrees classificades per a sòl industrial.

Tot i que som plenament conscients que el PDTE està derogat pel PTPTCGi, cal tenir en compte l'esforç que es va fer per planificar la comarca amb detall. Considerem que l'esperit del PDTE és plenament vigent en base a la necessitat del compliment del desenvolupament sostenible de la comarca que propugnava i que la normativa vigent obliga que així sigui.

3. **INCOMPLIMENT DE LES DIRECTRIUS DEL PLA TERRITORIAL PARCIAL DE COMARQUES GIRONINES PER LA SEVA MANCA DE CONCRECIÓ I CÀLCUL.**

Segons les dades dels quadres de municipis que hi ha a la memòria del PTPCGi del document a l'Alt Empordà hi ha classificades 808,19 hectàrees industrials i/o logístiques i 67,16 hectàrees comercials.

En un altre apartat de la mateixa memòria es comenta que hi ha catalogades a l'Alt Empordà segons el PTPCGi: 27 àrees especialitzades d'ús industrial (763 hectàrees) i 1 àrea especialitzades comercial (39 hectàrees). Cal comentar que aquestes dades tampoc coincideixen amb els quadres resums de la mateixa pàgina.

Segons el document s'analitzen les necessitats previstes en el territori i es preveu la implementació d'àrees industrials, logístiques i terciari no logístic de 329 hectàrees, que aplicant el coeficient de majoració 1,95, són 643 hectàrees. Aquesta previsió de les superfícies inclou les àrees del sòl urbanitzable d'ús industrial no desenvolupades.

En cap lloc de la memòria s'especifica quines són les superfícies de sòl urbanitzable d'ús industrial no desenvolupades, tot i que, per a fer la previsió de nou sòl industrial el PTPCGi necessita saber aquesta dada. Tot i això, coneixent els planejaments vigents a la comarca i el grau d'urbanització de les àrees industrial podem dir que aquesta previsió futura de 643 ha de sòl industrial a l'Alt Empordà és totalment sobredimensionada.

A la comarca fa molt temps que hi ha sòls industrials que tot i ser classificats en el planejament no s'han desenvolupat, i les zones industrials més destacades en dimensions no tenen una ocupació plena. Fins i tot, en aquest sentit la Diputació de Girona ha creat un programa que feia públic uns mesos enrera que situava les 2900 parcel·les industrials lliures en zones industrials. (adjuntem notícia d'annex).

Cal plantejar que el ritme de creixement econòmic ha frenat en els darrers anys, i per tant, és el moment de plantejar nous termes d'ocupació industrial per quan comenci a resorgir l'economia.

El cas de les àrees industrials estratègiques

"El pla proposa una forquilla de previsions concretes de sòl específic –nous polígons o parcs d'activitats a crear- els quals s'hauran de portar a terme mitjançant fórmules de col·laboració que permetin repartir càrregues i beneficis entre els municipis presents en l'àmbit d'influència de cada actuació.

La Memòria justificativa del projecte d'implantació d'aquests nous polígons o parcs d'activitats haurà de tenir en compte els sòls urbanitzables industrials no desenvolupats que hi hagi en l'àmbit de referència, i considerar la seva posada en el mercat de forma prioritària a proposar noves classificacions de sòl. Igualment, allà on hi hagi una presència significativa d'instal·lacions industrials obsoletes caldrà tenir present la recuperació de l'espai que ocupen abans de posar en joc nou sòl."

En aquesta tipologia de d'àrees industrials estratègiques caldria que totes les àrees industrials classificades que no estan desenvolupades, i totes les àrees a classificar futures es desenvolupessin sota aquesta categoria.

A més, caldria evitar la classificació de nou sòl industrial a la comarca fins que no s'hagués exhaurit l'existent. Seria convenient establir un pla d'etapes de desenvolupament i ocupació de les àrees.

Per tot plegat, considerem que si no es coneix una dada bàsica del PDTCGi respecte el grau de desenvolupament de les zones industrials de la comarca es fa impossible saber el compliment d'aquest PTP. Per aquesta raó, es demana que es faci aquest càlcul abans de permetre la delimitació d'un sòl industrial desmesurat, en un lloc inconnexa en l'àrea urbana de Figueres i sense sentit si es té en compte que el sòl industrial delimitat del municipi encara no ha estat desenvolupat, com es mostra en el següent apartat.

4. IMPORTANT TRANSFORMACIÓ DE SÒL A BÀSCARA QUE NO COMPLEX LES DIRECTRIUS DE PLANEJAMENT SOSTENIBLE I D'ÚS RACIONAL DEL TERRITORI

El fet que es denuncia al punt anterior esdevé més greu encara quan s'observa que de tots els sòls urbanitzables existents a Bàscara, el SUND-02 és el més gran, amb molta diferència respecte el segon més gran. Estem parlant que la transformació d'aquest sector comportaria la transformació de 68,55 ha, quan el segon sector més gran seria el SUD-B1 Bàscara ponent, de 12,22 ha, i la resta de sectors ja serien bastant més petits.

No entenem la necessitat de desenvolupar un sector de sòl urbanitzable no delimitat tan gran quan al municipi no s'ha desenvolupat fins ara cap dels sectors urbanitzables delimitats –ni tampoc cap altre sector urbanitzable no delimitat-. I això que entre el sòl urbanitzable de Bàscara hi trobem el SUD-B1 Bàscara ponent, ja esmentat, amb usos residencials i de serveis i el SUD-B2 Bàscara llevant, per a usos industrials i serveis, entre d'altres. Aquests dos sectors ja estan delimitats –això pressuposa que el municipi considera que és més prioritari el seu desenvolupament que el del sector SUND-02, no delimitat- i estan destinats a usos similars a l'industrial i logístic que es preveu al SUND-02.

Desenvolupar un sector no delimitat quan hi ha sectors delimitats amb usos similars pendents de desenvolupar és una incongruència i no es pot considerar un ús racional i

sostenible d'un recurs escàs com és el territori, tal com demana la Llei d'Urbanisme al planejament.

Per tot plegat,

SOL·LICITEM

- Que es retiri la delimitació d'aquest sòl industrial per les següents raons:
 - a) En primer lloc, perquè no s'ha tramitat l'avaluació ambiental estratègica en el planejament municipal i, per tant, no s'ha pogut garantir un procés per avaluar, en una fase incipient, la qualitat ambiental ni assegurar la integració completa de consideracions rellevants biofísiques, econòmiques, socials i polítiques per un desenvolupament sostenible del territori.
 - b) En segon lloc, perquè el municipi disposa de zones industrials delimitades no desenvolupades en el nucli de Bàscara. I, per tant, no està motivada la delimitació de la zona industrial d'Orriols.
 - c) En tercer lloc, perquè no està justificada la seva necessitat des d'una visió comarcal. Les àrees industrials d'aquesta envergadura es concentren en l'àrea urbana de Figueres on hi ha tots les requeriments infraestructurals necessaris pel seu desenvolupament i manteniment. Caldria calcular quantes zones industrials estan aprovades definitivament i el seu grau de desenvolupament, abans d'escampar macro-zones industrials en llocs no justificats.

- Que aquesta entitat sigui considerada com a interessada i, d'acord amb el que disposa l'article 35,a) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, la Llei 55/1999, de 29 de desembre, (d'incorporació de la Directiva 90/313/CEE a l'ordenament intern espanyol).

A Figueres, 25 de març de 2018